

สารบัญ

หน้า

คำนำ

บทที่ ๑ บทนำ

บทที่ ๒ ๒ ขวบปี แห่งกระบวนการเรียนรู้กับการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ ๑๐

ในการพัฒนากลุ่มชาติพันธุ์บนพื้นที่สูง

- เริ่มหัดโยยบิน ตามหาแสงที่สอง ๑๑
- โป่งไฮ : ตำนานการเดินทาง สู่อณาจักรไร้สัม ๑๓
- การค้นหาตัวตน : ทิศทางแห่งการก้าวเดินของชุมชน ๑๘
- กล่าวลาโป่งไฮ...ชุมชนแห่งการเรียนรู้และมิตรภาพ ๒๒
- ห้วยवाद : พื้นที่รองรับการอพยพ ๒๕
- เส้นทางสู่ความลงใจที่ห้วยवाद ๒๗
- ชีวิตกับหน้าที่ : ความสูญเสียที่ไม่อาจประเมินค่า ๒๘
- กระบวนการพัฒนาที่ต้องทบทวน ๓๑
- ความอยู่รอดและความสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติ ๓๔

บทที่ ๓ ผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ ชีวิตที่ได้เลือกหรือถูกเลือก ๓๙

- กลุ่มชาติพันธุ์บนพื้นที่สูงภาคเหนือ ๔๐
- : ความเป็นมาและเงื่อนไขการเป็นผู้พลัดถิ่น
- เรียนรู้ร่วมกันจากการทำงาน ๔๓
- ขยายเครือข่ายในประเทศ ๔๔

- เครือข่ายชุมชนที่เรียนรู้ร่วมกัน ๕๓
- ชะตากรรมร่วมของผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ ๕๖
- ทำไมจึงต้องพลัดถิ่น ๕๗
- พลัดถิ่นแล้วเป็นอย่างไร ๕๙
- ข้อเสนอเชิงนโยบายเกี่ยวกับผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ ๖๑

บทที่ ๔

- ผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ ถึงเวลาต้องทบทวน ๖๕
- ทบทวนสถานการณ์การพลัดถิ่นภายในประเทศ ๖๖
  - อนาคตทางชาติพันธุ์ ๖๗
  - ชุมชนของผู้พลัดถิ่นและการมีส่วนร่วม ๖๙
  - บ้านหลังใหม่ ๗๐
  - การช่วยเหลือทางมนุษยธรรม ๗๑
  - การพัฒนาชุมชน... ๗๒
  - บ้านเกิด.....บ้านเก่า ๗๔
  - คนนอก.....คนใน ๗๕
  - สิ่งที่ยังรอ ๗๖

บทส่งท้าย

๗๓

